

עפ"ג 24951/11/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 24951-11-21 פלוני (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני **כבוד השופטת הבכירה, ברנט-אב"ד**
כבוד השופט בורנשטיין
כבוד השופט קרשן
המערער **פלוני (עציר)**
נגד **מדינת ישראל**
המשיבה

פסק דין

1. ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בראשון לציון (כבוד סגן הנשיאה השופט ארז נוריאלי) בת"פ 53798-02-21, גזר דין מיום 4.10.2021 במסגרתו הורשע המערער, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בביצוע עבירות של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ("החוק") (שלוש עבירות) ובהחזקת אגרופן או סכין שלא כדין עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק, ונגזרו עליו העונשים הבאים: 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; מאסר על תנאי בן 9 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור כל עבירה בה הורשע; פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪.

הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. עובדות המקרה

במועדים הרלוונטיים, היו המתלוננת והמערער בני זוג נשואים אשר היו מצויים בהליך גירושין. למערער ולמתלוננת שלושה ילדים קטינים.

ביום 10.2.21 בשעות הבוקר על רקע ויכוח בין המתלוננת למערער בנוגע להסדרי שהות הנוגעים לילדים ועל רק חשדו של המערער כי המתלוננת בוגדת בו, איים המערער על המתלוננת כי יפגע בגופה באומרו: "... יהיה פה מחיר כבד, כבד מאוד... חבל יקרה אסון". ביום 20.11.20 שלח המערער אל המתלוננת הודעות מאיימות: "... אני בא להרוג אותך...", "בחיים לא חלמתי שאני יעז לחתוך אותך, ישר שפריצים בגרון.. שווה לי אני יהנה לחתוך אותך בגרון", "שווה לי להעלים אותך מהעולם.. אני לא ארצח אותך ליד הילדים שלי... אני אמצא אותך ואקח אותך לפינה יפה בים שם אשאיר אותך בחלקים". בסרטונים המאיימים ששלח המערער הוא נצפה כשהוא מנופף בסכין יפנית. בהמשך לאיומיו הגיע המערער אל פתח ביתה של המתלוננת אשר סירבה לפתוח את דלתה למערער.

3. גזר דינו של בית המשפט קמא

עמוד 1

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער הם: אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו ושלמות גופו של הפרט. במקרה דנן, נוכח מהות האיומים תדירותם ואופיים, נקבע כי מדובר במידת פגיעה גבוהה בערכים המוגנים.

לאור האמור ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, קבע בית המשפט קמא את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע המערער כנע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים, וזאת ביחס לכל עבירה.

בגזירת העונש למערער, נתן בית המשפט קמא דעתו לכך שמדובר באדם בן 31, אב לשלושה ילדים קטינים, בעל עבר פלילי, כאשר לטענת ההגנה, מדובר בנכה בשיעור של 100% בעל עבר רפואי מוכר בתחום הנפש. עוד צוין כי המערער חזר בו מכפירתו בטרם הסתיימה פרשת התביעה אך לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת.

בהתחשב בכל האמור, לא מצא בית המשפט קמא כי בתיק דנן קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה ההולם לקולא או לחומרא. הודגש כי איומיו של המערער הינם ברף הגבוה והם מהקשים והמצמררים שנשמעו בין כותלי בית המשפט. המערער הסריט עצמו מאיים שעה שהוא אוחז בסכין יפנית ומנופף בה וסמוך לאחר מכן הגיע אל פתח ביתה של המתלוננת. מדובר בעבירות איומים חוזרות ונשנות ולא באירוע חד פעמי.

בית המשפט קמא ציין כי התרשם מהסרטונים כי מדובר באדם אלים, מסוכן, חסר עכבות שעלול לפגוע במתלוננת. חומרה יתרה יש ליתן לעובדה שהמערער היה חמוש בנשק קר והסריט עצמו מאיים כשהוא אוחז בסכין יפנית.

התרשמות זו התחזקה נוכח האמור בחו"ד הפסיכיאטרית שהוגשה מטעם ההגנה ממנה עלה כי מדובר באדם מניפולטיבי ומגיליון הרשעותיו הקודמות של המערער האוחז הרשעות בעבירות זהות.

מאידך, לקולא נשקלה הודאתו של המערער, נטילת האחריות על מעשיו והעובדה שלמערער רקע רפואי בתחום הנפש.

בית משפט קמא קבע כי אין להתעלם מתמלילי השיחות שהוגשו אגב ניהול ההוכחות, וקבע כי עולה מהם שמערכת היחסים בין המערער למתלוננת הייתה עכורה וכללה גידופים, קללות ואף איומים הדדים. כן נקבע שטענת המתלוננת לפיה התמלול שהוגש מתעד שיחה משנת 2018, לא נסתרה. לאור האמור, נקבע כי אין מקום לקבל את הטענה לקיומה של הגנה מן הצדק נוכח אכיפה בירנית, כמו גם נקבע כי לא מדובר במעשים דומים כאשר האיומים שנשמעו מפי המערער חמורים במיוחד.

עוד הודגש כי המערער איים על חייה של המתלוננת כשהוא אוחז בסכין. מעדותה של המתלוננת עלה כי המערער ביקש להיכנס לביתה, נסיבה שמעלה את רף החומרה והמסוכנות.

נוכח משך תקופת המאסר שגזר בית המשפט קמא על המערער הוחלט להימנע מהטלת קנס כספי.

4. נימוקי הערעור

א. גזר הדין שגוי לא רק משום שהוא חריג בחומרתו, אלא גם משום שבית המשפט קמא התעלם לחלוטין מממצאים עובדתיים שהוכחו בפניו, כגון העובדה שהמערער הודתה בבית המשפט קמא כי היא נהגה

לסחוט את המערער באיומים כאשר סכין בידה, כי היא איימה עליו לפחות פעמיים שתרצח את ביתם הקטינה וכי היא הודתה בבית המשפט כי מנעה מפגש של המערער עם ילדיו, וכך עשתה גם ברקע לאירוע דנן.

- ב. בית המשפט קמא לא נתן משקל מספק לטיעוני ההגנה במסגרת הטיעונים לעונש לפיהם - בין בני הזוג התקיימה מערכת יחסית אלימה הדדית; המערערת איימה גם היא על המערער כדבר שבשגרה כאמור, כך שהמדובר באכיפה בררנית; הרקע לאירועים היה נקמתה של המתלוננת במערער בכך שמנעה ממנו לראות ילדיו; המערער הקפיד שלא לצאת באיומיו מהמרחב הווירטואלי, המערערת אמרה שלא פחדה מפניו שכן "כלב נובח לא נושך" כלשונה בחקירת המשטרה ובחקירה הנגדית.
- ג. בית המשפט קמא שגה בקביעת מתחם הענישה. פסקי הדין עליהם הסתמך בית המשפט קמא עוסקים בתיקים חמורים מזה של המערער וכמעט כולם נוהלו עד תום, ללא חרטה או לקיחת אחריות. ובכל זאת, אין ולו תיק אחד שהעונש בו מתקרב לזה אותו גזר בית המשפט קמא.
- ד. בית המשפט קמא שגה עת התעלם מהטענה לאכיפה בררנית. בניגוד לקביעת בית המשפט קמא בגזר הדין, המתלוננת סחטה את המערער באיומים קשים גם בשנת 2020, בסמוך לביצוע העבירה על ידי המערער. המתלוננת איימה כי אם המערער לא יגיע לביתה ויביא לה כסף היא תדקור אותו ואת עצמה, ולדבריה באותה שיחה גם היא אחזה בסכין ממש כפי שעשה המערער. בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת כי היא הדוברת בהקלטת השיחה וכי אכן איימה על המערער שתדקור אותו, היא אף אישרה כי יתכן שהשיחה מחודש נובמבר 2020, התקופה בה אירעו אירועי כתב האישום (פרוטוקול מיום 9.9.2021, עמ' 46, ש' 15-32). משמע, גם אם ההקלטות הקיצוניות בהן נשמעת המתלוננת מאיימת על המערער שתרצח את בתם המשותפת, את אמו ואותו הן משנת 2018 כמו שטענה המתלוננת, הרי שלא ניתן לחלוק על כך שהמתלוננת איימה על המערער גם בשנת 2020.
- ה. חומרה יתרה יש לייחס לכך שהמתלוננת איימה על המערער שתרצח את בתם המשותפת, כאשר זו נמצאת לידה, ובתגובה נשמע המערער בהקלטה כשהוא מבועת וחרד לבת. בעוד שהמתלוננת ראתה באיומי המערער איומי סרק ("כלב נובח לא נושך"), המערער האמין כי המתלוננת תבצע את איומיה, ואיומיה אף נשאו פרי במובן זה שהביאו את המערער לבצע את שדרשה ממנו המתלוננת.
- לאור האמור, היה על בית המשפט קמא לקבל את הטענה של הגנה מן הצדק עקב אכיפה בררנית. לא סביר ששני בני זוג יבצעו שניהם את אותה עבירה ובעוד אחד נשלח למאסר ממושך, כנגד השנייה לא מוגש כתב אישום כלל.
- ו. בית המשפט קמא שגה עת קבע שהמערער "אלים, מסוכן וחסר עכבות שעלול לפגוע במתלוננת" וזאת על סמך צפייה בסרטונים. דווקא בגלל שמדובר באיומים חמורים כל כך, העדרם של אירועי אלימות בולט בצורה ניכרת. המערער נעצר שלושה חודשים לאחר אירוע האיומים, מבלי שפגע במתלוננת.
- ז. המתלוננת לא הסבירה מדוע לא התלוננה על המערער מיידית, ועיון בהודעות השניים מלמד כי הם נפגשו כבר ביום שלמחרת האיומים. משמע, המתלוננת עצמה ידעה שלא יעשה לה דבר.
- ח. מחיקת האישום שנכלל בכתב האישום במקור של תקיפה סתם - דחיפת המתלוננת - מהווה אמירה

פוזיטיבית של התביעה לפיה אין מדובר באדם אלים פיזית.

ט. בית המשפט קמא שגה עת קבע כי מסוכנותו של המערער מתגברת עקב המניפולטיביות שלו. המערער אינו מניפולטיבי. הוא דווקא נהג בטיפשות עת צילם עצמו מבצע עבירת איומים חמורה ובזויה עם סכין בידו.

י.

יא. בית המשפט קמא שגה עת קבע כי הרשעותיו של המערער מצביעות על מסוכנות. גיליון ההרשעות מצביע על אישום בעבירת איומים והפרת הוראה חוקית משנת 2016 (לא כנגד בת זוג), פטור מאחריות פלילית משנת 2009 בעבירת החזקת סכין ואישומי אלימות מלפני למעלה מ-15 שנים עת היה המערער קטין.

י"א. בית המשפט קמא לא נתן משקל מספק לנסיבות חייו של המערער שאינן

פשוטות.

לאור כל האמור, עתר ב"כ המערער להורות על שחרורו של המערער תוך הסתפקות בימי מעצרו ומאסרו עד כה (מעל 8 חודשים).

5.

בדיון בפנינו חזר ב"כ המערער על עיקר טיעונו והוסיף כי בית המשפט קמא קבע מתחם של עד 18 חודשי מאסר לכל עבירה, מבלי לנמק מהו המתחם לאישום הראשון ומהו המתחם לאישום השני. כן הפנה לפסיקה (רע"פ 8253/18, ע"פ 8644-04-15-149/19, רע"פ 149/19 ופסיקה אליה הפנה כבוד השופט נוריאלי).

עוד טען בכל הנוגע לאכיפה הבררנית, כי בכל הנוגע לתמליל השלישי שהוצג בבית משפט קמא, המתלוננת זיהתה את קולה, ושם היא אמרה למערער שהוא חי על חשבונה חמש שנים. התמליל הוא מנובמבר 2020, המערער והמתלוננת היו נשואים חמש שנים, משמע השיחה המוקלטת הינה מן השנה האחרונה.

6.

ב"כ המאשימה טענה שבימ"ש קמא לא התעלם מן הדברים שאמרה המתלוננת למערער, שמע את השיחות וראה את התמלילים, גם המתלוננת עצמה התייחסה לדברים בצער וסיפרה על שעברה בשנת 2018, אך כל אלה הם בבחינת קללות נואשות וגם אם הדברים אינם נעימים לאוזן, הם אינם דומים לרמת האימה שהטיל המערער על המתלוננת.

עם זאת ציינה שבית משפט קמא נתן דעתו לנסיבות השמעת האיומים מצד המתלוננת ואינה יכולה להגיב באחריות על הנסיבות בהן נשמעו האיומים מצד המתלוננת, ובוודאי לא לגבי עניין הגשת כתב האישום נגדה, בהעדר קביעות שיפוטיות.

עוד ציינה כי אכן הושתו על המערער 22 חודשי מאסר "מבלי לפרט על מה ניתנו", העונש מצוי בתוך המתחם אף שהוא מהחמורים יותר.

לאחר ששמעה את הצעת בית המשפט להפחית מעונש המאסר בפועל ולהעמידו על 15 חודשי מאסר, הצהירה כי היא מסכימה להעמיד את עונש המאסר על 18 חודשי מאסר. יצוין שב"כ המערער הסכים להצעת בית המשפט.

7. דין והכרעה:

אין חולק על חומרתן של העבירות אותן עבר המערער, עבירות שיש עמן פגיעה בשלוות הנפש ובבטחונה של המתלוננת. יחד עם זאת, פסקי הדין ששימשו את בית משפט קמא לצורך קביעת מתחם הענישה מצביעים על ענישה פחותה בחומרתה.

בית משפט קמא לא קבע מהו העונש בגין כל עבירה שביצע המערער.

כבוד השופט נוריאלי קבע בגזר הדין כי אינו מתעלם מהקלטות השיחות בין המערער למתלוננת בהן נשמעה המתלוננת מאיימת לדרוס את אמו של המערער, לשרוף אותה ואת בתם הקטינה, לשרוף את רכבו של המערער ולפגוע בו, בעצמה ובבת הקטינה. משמע, לא יחסים עכורים בלבד אלא איומים של ממש שהשמיעה המתלוננת כנגד המערער.

בתמלילי השיחות שהוגשו נשמעת המתלוננת מאיימת על המערער, ואלה אך חלק מן האיומים שהושמעו כלפיו: "נשבעת לך בקבר של אבא שלי, שעוד מעט יהיה הקבר שלי ושליך ושל הילדה שלך ביחד", "אני אפנצ'ר לך 4 גלגלים", המערער שואל את המתלוננת מדוע היא צועקת על הילדה והמתלוננת משיבה "כי אתה על הזין שלי יא בן זונה, תמותו אתה והיא", "הבטחת לאמא הזונה שלך, אני אדרוס אותה השרמוטה המסריחה הזאת, אני אגמור אותה", "דקה אחת אתה מאחר ואני אשרוף את אמא שלך יא בן זונה ואני אשרוף גם את אמה (בתם הקטינה) ביחד עם אמא שלך".

דווקא תמליל השיחה שהוגש ובו נשמעת המתלוננת אומרת למערער שהוא חי על חשבונה מזה חמש שנים (נ/3), לאור מועד נישואיהם של הצדדים, מצביע על כך שהשיחה נערכה, ככל הנראה, בשנת 2020.

לא זו אף זו. אין חשיבות לשאלה האם המתלוננת איימה על המערער בשנת 2018 או בשנת 2020. מדובר באיומים חמורים, שאינם פחותים בחומרתם מאיומיו של המערער.

אף שהוגשה תלונה על ידי המערער כנגד המתלוננת, לב"כ המאשימה לא הייתה תשובה מדוע לא הוגש כתב אישום כנגד המתלוננת, ומכל מקום, הלכה היא שאכיפה ברחיקת יכולה לשמש שיקול להקלה בעונש.

8. ברע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי נפסק על ידי כבוד השופטת דפנה ברק ארז :

"בהמשך לכך, אני סבורה כי במקרה דנן הסעד שאליו הגיע בית משפט השלום נתן ביטוי מספק לפגם שנפל בהתנהלותה של המדינה, לצד ההכרה בעוצמתו הפחותה יחסית כמתואר לעיל. כידוע, בהתאם למבחן השלישי שנקבע בעניין בורוביץ, יש לבחון אם ניתן לנקוט באמצעים מתונים יותר מאשר ביטול כתב האישום על מנת לרפא את הפגמים שנפלו בהתנהלות המדינה. במסגרת זו, לא אחת מוצא בית המשפט כי את הביטוי לטענת ההגנה מן הצדק יש לתת דווקא במישור גזר הדין (ראו: ע"פ 5124/08 ג'אבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 31 וההפניות שם (4.7.2011); ע"פ 8551/11 כהן סלכגי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (12.8.2012); עניין גוטסדינר, פסקה 52 לפסק דינו של השופט נ' הנדל, פסקה 63 לפסק דינו של השופט י' עמית ופסקאות 82, 122-125 לפסק דיני)".

9. על יסוד כל האמור לעיל, שוכנענו כי עונשו של המערער אכן חמור ולאור העובדה שהמתלוננת אשר איימה אף היא איומים חמורים על המערער לא הועמדה לדין, אנו סבורים כי יש מקום להקל בעונשו של המערער.

10. לאור האמור אנו מעמידים את עונש המאסר בפועל על 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, תחת 22 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

11. יתר רכיבי גזר הדין יוותרו על כנם.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ב, 09 ינואר 2022, במעמד ב"כ המערער עו"ד אביעד לנצ'נר, המערער באמצעות VC וב"כ המשיבה עו"ד מיקי פורן.

מיכאל קרשן, שופט

שמואל בורנשטיין, שופט

מיכל ברנט, שופטת בכירה
אב"ד